جمهوری اسلامی ایران
قوه قضائیه
دیوان عالی کشور
اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی

رأی شماره : ۴۶- ۱۳۵۴/۱۳

بسمه تعالی

رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور

چون کیفر هریک از دخالت‌کنندگان در بزه ایراد ضرب‌وجرح واقع در غیرمورد منازعه بدون‌اینکه مرتکب اصلی معلوم باشد، بر حسب قسمت‌اخیر ماده ۱۷۵ مکرر قانون کیفر عمومی، بطورکلی به دوماده ۱۷۲و۱۷۳ آن‌قانون معطوف‌گردیده و مطابق بند ۱ تبصره ۲ ماده‌اول قانون‌تسریع‌دادرسی مصوّب دوم بهمن‌ماه ۱۳۵۲ ضرب و جرح مشمول آن قسمت از ماده ۱۷۲ قانون کیفر عمومی که ناظر به شکستن‌عضو می‌باشد بدون اینکه منتهی به نقص‌عضو گردد ازجمله بزه‌های قابل‌گذشت شناخته شده است، بنابراین چنانچه در اثر ضرب و جرح مشمول ماده ۱۷۵مکرر قانون‌کیفر عمومی شکستگی‌عضو حادث شود ولی منتهی به نقص عضو نگردد گذشت شاکی‌خصوصی موجب موقوفی تعقیب‌کیفر متهم خواهدبود. این رأی به‌موجب قانون وحدت رویه قضائی مصوب‌تیرماه سال۱۳۲۸ برای شعب دیوان‌عالی‌کشور و دادگاهها در مواردمشابه لازم‌الاتباع می‌باشد.

هیأت عمومی دیوان‌عالی‌کشور

اداره کل وحدت رویه و نشر مذاکرات و آراء هیأت عمومی